

DER ZIEKENFONDSPATIËNTEN. — In de vergadering van het Leipziger Verband te Elberfeld zijn de volgende eischen der specialisten aangenomen:

10. Ook voor de specialisten behoort de vrije artsenkeus overal te worden ingevoerd en moet worden gebroken met het stelsel van toewijzing.

20. Hierbij geldt de betaling per verrichting als grondslag.

30. Dan is het niet noodig het tarief der verrichtingen voor specialisten te verhoogen.

40. Bij de invoering der Reichsversicherungsordnung is het dringend noodig de „Karenzzeit (de eisch dat men zekeren tijd moet gevestigd zijn om aan de ziekenfondspraktijk deel te nemen) af te schaffen, waar die nog bestaat.

50. Overeenkomsten met eigenaars van privaat-klinieken moeten zóó worden ingericht, dat zij voor hun eigenlijk geneeskundig werk een gepaste vergoeding en voor de verpleging een billijke winst genieten.

60. Voor de geneeskundige werkzaamheid aan openbare ziekenhuizen en poliklinieken moet van de verzekerende lichamen een behoorlijke vergoeding worden geëischt, hetgeen kan worden bereikt door het verpleggeld te splitsen in hetgeen de verzorging en hetgeen de geneeskundige behandeling kost.

70. Daar waar een abonnementsstelsel bestaat, in het bijzonder daar, waar de betaling per verzekerde en per jaar geschiedt, moeten moeilijke en verantwoordelijke operaties afzonderlijk worden gehonoreerd.

80. Ziekenfondsleden, die zich op eigen kosten in een afzonderlijke verplegingskas laten opnemen, moeten als particuliere patiënten worden beschouwd, met welke om trent het honorarium een afzonderlijke overeenkomst moet worden getroffen. (*Berl. klin. Wochenschr.*).

VRIJE ARTSENKEUS BIJ ONGEVALSPATIËNTEN. — Door den Duitschen „Aerztetag” is bij de bespreking der ongevallenverzekering onder meer de meening uitgesproken, dat het toewijzen (door de verzekerde lichamen) van ongevalspatiënten aan bepaalde artsen of specialisten of het ongegrond verwijzen naar bepaalde inrichtingen, ongevallenziekenhuizen enz. een onbehoorlijke beperking is van de geneeskundige beroepswerkzaamheid en een ernstige stoffelijke en zedelijke benadeeling van den geneeskundigen stand. Acht het verzekerende lichaam zulk een verwijzing gewenscht in het belang van de genezing, dan mag dit niet geschieden, tenzij toestemming van den arts is verkregen, of deze althans in kennis is gesteld van de redenen tot verwijzing (*Berl. klin. Wochenschr.*).

PINKHOF,

INGEZONDEN.

KOSTELOOS. ANTI-DIPHThERITIS-SERUM.

Zeer geachte redacteur,

In uw verslag der 64ste Algemeene Vergadering schrijft gij, dat door mij de meening is verdedigd „dat in de toekomst, in het belang der volksgezondheid, alle „vaccins van rijkswege kosteloos moeten ter beschikking gesteld worden”.

Dit nu is niet geheel juist: het is door mij alleen betoogd ten opzichte van anti-diphtheritis-serum. Bovendien voerde ik daarbij niet persoonlijk het woord, maar als afgevaardigde en in opdracht der afdeeling Arnhem en O.

Ook vond de Arnhemsche opvatting wel degelijk aanhang in de vergadering; immers het door prof. SLEESWIJK geopperde amendement kwam ons tegemoet en werd door de vergadering aangenomen.

Mag ik er op rekenen, dat ge, wat dit punt aangaat, een kleine verbetering van uw verslag opneemt?

Hoogachtend

Arnhem,
20 Juli 1913.

dw.
P. RIBBIUS.